

ת"פ 48509/09/17 - מדינת ישראל נגד רביע צלאח

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 48509-09-17 מדינת ישראל נ' צלאח(עציר)
בפני כבוד השופט עמית מיכלס

בעניין: מדינת ישראל - באמצעות עו"ד יפית דרי,
שלוחת תביעות לה"ב

המאשימה

נגד

רביע צלאח (עציר) - באמצעות ב"כ עו"ד
פאדי חמדאן

הנאשם

הכרעת דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, שבהמשך תוקן, המונה ארבעה אישומים, ומייחס לו 3 עבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); 7 עבירות של **גניבת רכב בצוותא**, לפי סעיפים 413ב ו-29(א) לחוק; 7 עבירות של **פריצה לרכב בצוותא בגנוב**, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק; 4 עבירות של **כניסה לישראל שלא כדין**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; 3 עבירות של **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה). תשכ"א-1961; 2 עבירות של **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970; **עבירה של נהיגה ללא רישיון רכב**, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה.

2. טרם אכנס לעובי הקורה, מצאתי להעיר שנוכח העובדות המתוארות באישום השלישי בכתב האישום, דומה שהעבירה של נהיגה ללא רישיון רכב המופיעה באישום זה נרשמה בטעות, כאשר כוונת המאשימה הייתה להאשים את הנאשם בעבירה של **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, בדומה לאישומים 1 ו-2. כיוון שמי מהצדדים לא התייחס לעבירה זו, אניח שאכן מדובר בטעות סופר, כאשר מכל מקום, ולמען הסר ספק, אבהיר שעובדות כתב האישום אינן מגלות עבירה של נהיגה ללא רישיון רכב.

3. **על פי פרט האישום הראשון** בין התאריכים 4-17.8.2017 קשר הנאשם קשר עם שני תושבי האזור בשם יאזן (להלן: יאזן) ואיברהים (להלן: איברהים), וכן עם אפנאן דרוויש (להלן: אפנאן), האלה ברייה (להלן: האלה); מוחמד פרוג'ה (להלן: פרוג'ה) ואחמד סעדי (להלן: סעדי) (יכנו ביחד: האחרים) על מנת לגנוב כלי רכב משטחי מדינת

ישראל ולהעבירם לשטחי האזור תמורת תשלום.

במסגרת הקשר ולשם קידומו אספו האלה ואפנאן בתאריך 15.8.2017 את הנאשם ואת יאזן מטייבה והסיעו אותם לחיפה, לשם הגיעו סמוך לשעה 05:28.

בין השעות 05:28 ל-06:00, ברחוב זלמן שניאור בחיפה, התפרצו הנאשם ויאזן לרכב סיטרואן ברלינגו, ל.ז. 5920164 שהיה בבעלות צה"ל ובשימוש של מר אוהד אורבך, וגנבו אותו (להלן: רכב 1).

בין השעות 05:28 ל-06:30, ברחוב אצ"ג 13 בחיפה, התפרצו הנאשם ויאזן לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו, ל.ז. 8741678 שהיה בבעלות מר דוד פלגי, וגנבו אותו (להלן: רכב 2).

בין השעות 05:28 ל-09:20, ברחוב אלתר אליעזר 25 בחיפה, התפרצו הנאשם ויאזן לרכב מסוג פולקסווגן גולף, ל.ז. 357664 שהיה בבעלות מר אייל אפל, וגנבו אותו (להלן: רכב 3).

כל אותו זמן המתינו אפנאן והאלה בחורשה הממוקמת סמוך לרח' אבא חושי בחיפה עד אשר הגיעו הנאשם, יאזן, פרוג'ה וסעדי.

לאחר גניבת כלי הרכב, בשעה שאינה ידועה, אולם לפני השעה 09:20, נסעו האלה ואפנאן לפני יאזן, פרוג'ה והנאשם, אשר נסעו בכלי הרכב הגנובים, כאשר סעדי נסע לפניהם ברכב מסוג מזדה לנטיס. בדרך זו נסעו הנאשם והאחרים מחיפה, דרך מחסום תאנים לכיוון שטחי הרשות, כל זאת כאשר הנאשם נוהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח וכאשר הוא שוהה בישראל שלא כדין.

על פי פרט האישום השני, חזרו הנאשם והאחרים יום לאחר מכן (16.8.2017) על מעשיהם פעם נוספת, כאשר האלה ואפנאן אספו את הנאשם ואת יאזן מטייבה והסיעו אותם לחיפה.

באותו יום סמוך לשעה 08:22, ברחוב הס 15 בחיפה, התפרצו הנאשם ויאזן לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו, ל.ז. 4381573 שהיה בשימוש של מר יעקב אטיאס, וגנבו אותו (להלן: רכב 4).

מוקדם יותר, סמוך לשעה 06:03, ברחוב אידר 33 בחיפה, התפרצו הנאשם ויאזן לרכב מסוג סיאט איביזה, ל.ז. 5045112 שהיה בבעלות מר גבריאל קלאטיס, וגנבו אותו (להלן: רכב 5).

לאחר גניבת כלי הרכב, בשעה שאינה ידועה, נסעו האלה ואפנאן לפני יאזן, פרוג'ה והנאשם, אשר נסעו בכלי הרכב הגנובים, כאשר סעדי נסע לפניהם ברכב מסוג מזדה לנטיס. בדרך זו נסעו הנאשם והאחרים מחיפה, דרך מחסום תאנים לכיוון שטחי הרשות, כל זאת כאשר הנאשם נוהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח וכאשר הוא שוהה בישראל שלא כדין.

על פי פרט האישום השלישי, חזרו הנאשם והאחרים יום לאחר מכן (17.8.2017) על מעשיהם פעם נוספת, כאשר האלה ואפנאן אספו את הנאשם ואת יאזן מטייבה והסיעו אותם לחיפה.

באותו יום, בשעה שאינה ידועה, אולם לפני השעה 07:00, ברחוב ורדיה 30 בחיפה, התפרצו הנאשם ויאזן לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו, ל.ז. 6680113 שהיה בבעלות צה"ל ובשימוש של מר עדי חן, וגנבו אותו (להלן: רכב 6).

באותו יום, בשעה שאינה ידועה, ברחוב יקינתון בחיפה, התפרצו הנאשם ויאזן לרכב מסוג סיטרוואן ברלינגו, ל.ז. 8238330 שהיה בבעלות עיריית טירת הכרמל ובשימוש של מר שמואל קטוני, וגנבו אותו (להלן: רכב 7).

כל אותו זמן המתינו אפנאן והאלה בחניון הממוקם סמוך לרח' גולדמן נחום בחיפה.

לאחר גניבת כלי הרכב, בשעה שאינה ידועה אך לפני שעה 07:30, נסעו הנאשם, האלה, אפנאן ויאזן לתחנת דלק "סונול" בשד' אבא חושי 111 בחיפה, ואילו פרוג'ה ומאזן נסעו בכלי הרכב הגנובים דרך כביש 2 לכיוון שטחי הרשות, כאשר סעדי נוסע לפנייהם ברכב מסוג מזדה לנטיס, כל זאת כאשר הנאשם נוהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח וכאשר הוא שווה בישראל שלא כדין.

על פי פרט האישום הרביעי, בתאריך 16.9.2017, ברחוב השומר 11 בחיפה, שהה הנאשם בישראל שלא כדין, כאשר לן בדירה נטושה בבניין.

התשובה לאישום

4. בתאריך 13.5.2018 ניתנה תשובת הנאשם לכתב האישום באמצעות ב"כ הקודם של הנאשם, עו"ד נאשף דרוויש. הנאשם כפר במיוחס לו, למעט באישום 4, וטען שהוא אינו מכיר את יתר המעורבים, לא הייתה ביניהם כל היכרות מוקדמת, האחרים לא אספו אותו מטייבה, והוא "לא התפרץ לשום מקום ולא היה שותף להתפרצויות" באישומים 1-3.

הנה כי כן, יריעת המחלוקת בין הצדדים הינה הרחבה ביותר האפשרית.

ראיות המאשימה במבט על

5. מכתב האישום עולה שהנאשם היה חלק מחבורה, שחברה יחדיו לשם גניבות כלי רכב והעברתם לשטחי הרשות. כתב האישום מתאר באופן כללי בלבד מה היה חלקו של כל אחד מהמעורבים והמאשימה ביקשה לייחס לנאשם את ביצוע העבירות כמבצע בצוותא. על מנת שהתמונה תהא מלאה ושלמה, יש לציין שבמסגרת פרשיה זו הוגשו כתבי אישום גם נגד יאזן, פרוג'ה, אפנאן דרוויש (להלן: אפנאן), האלה ברייה (להלן: האלה), אחד סעדי ומאזן עטא (להלן: מאזן). כפי שעלה במהלך הדיונים, וכן מסיכומי הנאשם, כל המעורבים האחרים הודו במיוחס להם במסגרת הסדרים שונים אליהם הגיעו עם המאשימה. דינם של חלק מהם נגזר, ועניינם של אחרים עדין תלוי ועומד טרם מתן גזר דין או פסק דין.

שתי עדות התביעה המרכזיות הן האלה ואפנאן, שהעידו בפניי והפלילו את הנאשם. עד מרכזי נוסף הינו מאזן, אחד השותפים הנוספים, שלאחר שהובא לבית המשפט ממקום כלאו, הוכרז כ"עד עויין", ועדותו הוגשה מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971. כתמיכה ראייתית להודעות אלו הציגה המאשימה איכונים של השותפים, צילומי כלי הרכב המובילים והגנובים ממצלמות שונות לאורך הדרך ומהמחסומים, מהם ניתן ללמוד על האופן בו פעלו הנאשמים, ובפרט על השימוש ברכב או בכלי רכב מובילים.

התנהלות הדיונים - וויתור ההגנה על חקירת חלק מעדי התביעה

6. בסיכומי טען ב"כ הנוכחי של הנאשם, עו"ד פאדי חמדאן (להלן: הסנגור השני), לפגיעה בראיות התביעה עד כדי בקשה שלא להסתמך על חלק מהן. דומה שלא ניתן להתחיל ולדון בראיות המאשימה מבלי להתייחס תחילה להתנהלות החריגה, שלא לומר חסרת התקדים, של הנאשם ובאי כוחו הקודמים, עו"ד נאשף דרוויש (להלן: הסנגור הראשון), וכן עו"ד עאמר זינאתי ועו"ד עיסא אלקיען ממשרדו (להלן ביחד: ב"כ הראשונים של הנאשם), לאורך ניהול הליך ההוכחות. לא ארחיב במסגרת הכרעת הדין בתיאור הדחיות הרבות שהתבקשו מטעם הסנגור הראשון לצורך הסדרת הייצוג, דחיות רבות שהתבקשו לאחר הסדרת הייצוג לצורך לימוד החומר ומתן תשובה לאישום, זאת על אף החלטות שניתנו על ידי בית המשפט, ועל אף העובדה שהנאשם היה עצור עד תום ההליכים תקופה ממושכת ביותר טרם ניתן המענה לאישום וטרם נשמע עד התביעה הראשון. בקליפת אגוז אציין שלאחר שהחלו להישמע עדי התביעה, וחלקם אף נחקר על ידי עו"ד דרוויש, הגיש הסנגור הראשון, ערב הדיון שהיה קבוע ליום 12.7.2018, בקשה להשתחרר מייצוג הנאשם, כאשר למועד זה זומנו לא פחות מ-16 עדי תביעה. במעמד הדיון הצהיר עו"ד זינתי, ממשרד עו"ד דרוויש, שנכח אף הוא בדיון, שהוא מכיר את התיק וערוך לנהל אותו. לאור הצהרה זו והסכמת הנאשם, בשים לב לפרק הזמן הארוך של כעשרה חודשים בו היה נתון הנאשם במעצר, ולאחר שנכחתי שבמצב דברים זה לא תיפגע הגנת הנאשם, אפשרתי לסנגור הראשון להשתחרר מייצוג הנאשם, כאשר תחתיו ימשיך לייצגו עו"ד זינתי ממשרדו.

ואולם, למרבה ההפתעה, ועל אף העובדה שבאותו יום העידו עדי תביעה רבים, לא ביקש עו"ד זינתי להפנות ולו שאלה אחת למי מהם, וחלקו הסתכם בהבעת התנגדויות לא מנומקות לכל בקשה של המאשימה להגשת מסמך כזה או אחר במהלך עדותם של העדים. אם ניתן היה לחשוב שהטעם לאי-חקירת העדים נעוץ בעובדה שמדובר בעדים שאינם מהותיים, הרי שהתנהלות זו חזרה על עצמה גם כאשר העיד העד האחרון באותו יום מאזן עטא, שהובא במיוחד לדיון ממאסרו באמצעות שב"ס, לאחר שבעבר הובא פעמיים לבית המשפט, אולם עדותו נדחתה בכל פעם לבקשת הסנגור הראשון. טרם שמיעת העדות, ביקש עו"ד זינתי לדחות את העדת העד למועד אחר, מהטעם ש"מדובר בעד מהותי, בשל הנסיבות שנוצרו, לכל הפחות עד שהנאשם יוכל להסדיר את הייצוג באופן רשמי". מאחר שעד זה הובא זו הפעם השלישית לצורך מסירת העדות, נוכח מועד שחרורו הצפוי של העד והחשש שמא לא ניתן יהיה לשמוע אותו במועד נדחה בהיותו תושב האזור, ובשים לב להצהרת עו"ד זינתי בתחילת הדיון כי הוא מכיר את התיק ומוכן לייצג את הנאשם, מצאתי שלא לדחות את העדות פעם נוספת. למרבה הצער, לאחר שהסתיימה החקירה הראשית של העד, במסגרתה הוכרז כאמור כ"עד עוין" ולאחר שחקירותיו במשטרה הוגשו לבית המשפט, הצהיר עו"ד זינתי: "אין לי שאלות לעד". בשלב זה פנתה ב"כ המאשימה לב"כ הנאשם ולבית המשפט וציינה שמאחר שמדובר בעד מהותי, היא ממליצה לב"כ הנאשם לשקול בשנית אם אכן אין לו שאלות להפנות לעד, תוך שציינה שהעד לא יבוא לבית המשפט פעם נוספת.

בתגובה, ויש לומר פעם נוספת - למרבה ההפתעה, ביקש עו"ד זינתי בשלב זה לשחרר גם אותו ואת משרד עו"ד דרוויש מייצוג הנאשם. כפועל יוצא מכך לא נחקר העד בחקירה נגדית.

לאחר שהוברר סופית שמשרד עו"ד דרוויש אינו מייצג עוד את הנאשם, הוריתי על מינוי סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית לייצג את הנאשם בהמשך ההליך.

7. בעקבות המתואר, ביקש עו"ד חמדאן להחזיר לדוכן העדים לא פחות מ-21 עדים, בהם 2 עדות שנחקרו בחקירה נגדית ע"י סנגור 1 (אחת מהן האלה ברייה); 7 עדים שהודעותיהם הוגשו בהסכמה (אחת מהן אפנאן דרוויש -

פרוט' עמ' 71); 9 עדים שלא נחקרו נגדית בישיבה מיום 12.7.2018 (אחד מהם מאזן עטא); 3 עדים שטרם העידו. למותר לציין שהמאשימה התנגדה להחזרת העדים לדוכן העדים פעם נוספת.

בדין שהתקיים בפניי ביום 28.11.2018, ועל מנת לצמצם את הפגיעה האפשרית בהגנת הנאשם, מצאתי להיעתר לבקשת ההגנה באופן חלקי, ולזמן מחדש את העדים אפנאן ומאזן עטא, שהינם עדים מרכזיים בהיותם שותפים לביצוע העבירות, שלא נחקרו בחקירה נגדית, גם אם הדבר נעשה באופן מודע על ידי ב"כ הראשונים של הנאשם. במסגרת אותה החלטה, לא נעתרתי להחזיר לדוכן העדים את יתר העדים, שהינם שוטרים שביצעו פעולות שונות בתיק.

8. בעקבות החלטתי, התייצבה העדה אפנאן, ובשים לב להסכמת המאשימה להסתפק בחקירותיה של העדה במשטרה, היא נחקרה בחקירה נגדית בלבד. לצד זאת לא עלה בידי המאשימה לאתר את העד מאזן עטא שבין לבין הספיק להשתחרר ממאסרו ולחזור ככל הנראה לשטחי הרשות (ראו פרוט' מיום 17.2.2019 עמ' 173-174). הסנגור השני הלן על העדר "ניסיון רציני" מטעם המאשימה לזמן את העד לעדות פעם נוספת. הגם שמעבר להסברי המאשימה בדין באותו יום לא הובררו בפני עד תם ניסיונות האיתור של העד, מצאתי שהימשכות ההליכים אינה מאפשרת דחייה נוספת לצורך איתורו, שגם כך אמור להיות מסובך, ואולי אף תיאורטי, נוכח חזרתו של העד לשטחי הרשות הפלסטינית. בנקודה זו חשוב לשוב ולהזכיר שההחלטה בדבר החזרת העד לעדות שנייה נעשתה לפני משורת הדין, לאחר שלהגנה ניתנה כאמור האפשרות לחקור אותו כאשר התייצב ללא פחות משלוש פעמים, כאשר בשני הדיונים הראשונים נדחתה עדותו לבקשת ההגנה ובדין השלישי ניתנה להגנה אפשרות לחקור אותו בחקירה נגדית, זכות עליה מצאה לוותר.

9. על המשמעות המשפטית של ויתור סנגור על חקירתו של עד או אי זימונו לעדות של עד, עמד השופט א.א. לוי בע"פ 678/07 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 8 (3.7.2007) (להלן: עניין פלוני):

"...קביעתו של קו ההגנה במשפט פלילי נעשית בהיוועצות משותפת בין הסנגור ללקוחו, כאשר זה האחרון תורם את תרומתו במישור העובדתי, בעוד שהסנגור ממונה על ניהול ההליך במישור המשפטי... אין לנו סיבה להניח שעו"ד... נהג בעניינו של המערער אחרת, ולפיכך זימון עד או אי-זימונו, כמו גם אי חקירה של עד מקום שבדיעבד סובר אחר כי היה מקור לחקור, אינה מצביעה בהכרח על מחדל של הסנגור, אלא לכל היותר על כישלון של קו ההגנה שבחר הנאשם לאחר שנועץ בסנגורו. תורת המשפט פנים רבים לה, ועל כן מה שנראה בעיניו של פרקליט אחד כמחדל או כניהול כושל של ההגנה, אינן בהכרח כאלה, הואיל ואפשר גם אפשר שלאי-חקירה של עד פלוני או אי-חקירה של עד פלמוני קדמה מחשבה שהובילה למסקנה כי דווקא דרך זו תשרת את עניינו של הלקוח. וכאן המקום להדגיש את הפן הנוסף של הסוגיה... מערכת המשפט לא תוכל להתקיים אם דיונים בעניין כלשהו יתמשכו עד אין קץ, ועל כן, גם מקום שסנגור חדש שבחר לו הנאשם סבור כי קודמו שגה בקו-ההגנה בו נקט, או שלא מיצה עד תום את אפיקי ההגנה שעמדו לרשותו, לא יהיה בכך כדי לבטל את ההליכים שננקטו עד אז" (ההדגשות הוספו - ע.מ.).

במאמר מוסגר אציין שגם כאשר עמד העד מאזן עטא על דוכן העדים, הוא סירב לשתף פעולה, כך שבפועל לא ענה על אף שאלה שנשאל. במצב דברים זה ונוכח התנהלות ב"כ הקודמים של הנאשם, ולאחר שנוכחתי שלא נגרם לנאשם עיוות דין, אינני סבור שיש לזקוף את אי התייצבות העד מאזן עטא בבית המשפט (בפעם הרביעית) לחובת המאשימה.

10. בכל הנוגע ליתר העדים שזימונם התבקש מחדש, לא הצביע ב"כ החדש של הנאשם כיצד היה בעדויותיהם כדי לשנות את תוצאת המשפט ולא הסביר מדוע אי-זימונם יגרום לנאשם עיוות דין (ראו והשוו החלטת השופטת ע. ארבל בעניין פלוני). לפיכך יש להחיל במקרה זה את ההנחה לפיה הימנעות בעל דין (ב"כ הראשונים של הנאשם) מלחקור עד בחקירה נגדית מבלי שהציג הסבר מניח את הדעת להימנעותו זו, כמוה כהסכמה של הנאשם ובא כוחו לדברי העד, ועל בית המשפט להתחשב בעובדה זו בבואו להעריך את משקלה הראיית של אותה עדות [ע"פ 7007/15 ארז שמיל נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (5.9.2018) (להלן: עניין שמיל)].

פרשת התביעה

עדויות ישירות של שותפים לביצוע העבירות

11. שתיים מבין חברי הקבוצה, האלה ואפנאן סיפרו על שהתרחש באירועי הגניבה השונים מנקודת ראותן. שותף נוסף, מאזן, הוכרז כאמור במהלך עדותו כעד עוין, וחקירתו במשטרה הוגשה לפי סעיף 10א לפקודת הראיות.

במסגרת ניתוח עדויותיהם של השותפים, נפנה תחילה לבחון את תרומתם של השותפים לזיהוי הנאשם, בהמשך ניבחן את מהימנות העדויות ותרומתן הראייתית באופן כללי, ולבסוף נבחן את התייחסות העדים למעשיו של הנאשם עצמו בכל אחד משלושת ימי הפעילות.

זיהוי הנאשם

12. בניגוד למעורבים אחרים שנתפסו במקום, זהותו של הנאשם לא הייתה ידועה להאלה, והיא הכירה אותו בשם "עימאד" או "אבו עימאד". משנתבקשה לתאר את שני הגברים שהיו עמם, השיבה: "אחד צעיר בן 23, שם סהר או משהו דומה לזה... והשני גבוה מאוד ורזה, בן 30 שמו עימאד נראה לי" (ת/3 ש' 55-56). לאחר שמסרה את שמו, הוצגו לה תמונות ממצלמות האבטחה בתחנת הדלק, והיא אישרה שאכן מדובר באותו עימאד שאת שמו מסרה מוקדם יותר (ת/3 ש' 55-56 73-82).

יש לציין שזהותו של הנאשם התאפשרה רק לאחר שנלקחה דגימת DNA שלו מכפפה שנמצאה ברכב המוביל, אז גם הוברר שתמונתו של בעל הדגימה זהה לתמונתו של האדם שנראה ביחד עם האלה ואפנאן במצלמות האבטחה של תחנת דלק (ת/6). בחקירתה האחרונה (ת/5) הוצגה להאלה תמונתו של אבו עימאד והיא אישרה שמדובר באדם אליו התכוונה. בהערת חוקר נכתב שהתמונה שהוצגה להאלה הייתה של הנאשם, זאת מבלי שהיא ראתה את פרטיו. משנשאלה כיצד ידעה שמדובר בנאשם, ענתה: "כן אני יודעת, ראיתי אותו פעמיים. זה הוא" (ת/5 ש' 12). אציין שהשאלה מדוע אמרה האלה שראתה את הנאשם פעמיים, כאשר לפי תיאוריה בהמשך היה הנאשם חלק מהחבורה בכל שלושת ימי הגניבות, נותרה ללא מענה. יש לציין שמהוצגו להאלה מוקדם יותר בחקירתה שתי תמונות של שני מעורבים נוספים, השיבה שהיא לא מזהה אותם, עובדה שיכולה ללמד על כך שהיא לא מיהרה "להפליל" את שותפיה בכלל ואת הנאשם בפרט (ת/28).

מבירור שערכה החוקרת, עולה שלנאשם אכן יש בן בשם עימאד, עובדה המתיישבת עם השם שמסר להאלה. נוסף על

כך ניתן להתרשם שהנאשם גבוה באופן יחסי ורזה.

13. גם בעדותה בבית המשפט, משנתבקשה האלה לספר על האירועים בהם הייתה מעורבת, ענתה באופן ספונטני:

ת. באירועים שהוא היה אתנו רק? רביע (מצביעה על הנאשם)

ש. כן. על איזה רביע מדובר?

ת. אבו עימאד

בהמשך סיפרה: "היו לנו עבירות של שבועיים. בשבוע הראשון אבו עימאד לא היה אתנו. בשבוע השני הכרתי את אבו עימאד והוא התחיל אתנו ביום ראשון עד יום חמישי ביום שנתפסנו. הוא היה פורץ את הרכבים מולנו..." (פרוט' עמ' 35 ש' 12-3).

14. גם אפנאן לא הכירה את הנאשם בשמו. בחקירותיה במשטרה אמרה אפנאן שהיא מכירה את יאזן ואף זיהתה אותו, ולנאשם קראה "המבוגר". לדבריה, המבוגר הוא זה שכיוון אותם לאן לנסוע, אמר להם לעצור בתחנת הדלק, ואמר להם היכן להוריד אותו (ת/33 ש' 151-146).

בחקירתה האחרונה מיום 17.9.2017 (ת/35) הוצגה לאפנאן תמונתו של הנאשם והיא אישרה שהוא האדם המבוגר עליו דיברה וכי הוא האדם שנראה בתמונה ביחד אתה בתחנת הדלק. לדבריה מצאה את הכפפות (עליהן נמצא ה-DNA של הנאשם) בחלקו האחורי של הרכב, ויתכן שהנאשם שכח אותן שם.

15. מאזן עטא, שהיה שותף להובלת כלי הרכב הגנובים ביום 17.8.17, אמר בחקירתו הראשונה מאותו יום (ת/90) שלרכב הלנטיס המוביל נכנס בחור מג'נין אותו לא הכיר, בשם אבו עימאד (ש' 32-31). בהמשך זיהה מאזן את הנאשם בתמונות שהוצגו לו בחקירתו השנייה מיום 21.8.2017, שהן למעשה התמונות שהופקו מתוך מצלמות האבטחה בתחנת הדלק (ת/91). בחקירתו האחרונה (ת/93) הוצגה למאזן תמונתו של הנאשם. תחילה לא היה בטוח שמדובר באותו אדם, אולם בהמשך אישר שהאדם הנראה בשתי התמונות הוא אותו אדם:

חוקר: "אתה זוכר שראית תמונה של בחור בתחנת הדלק בקיוסק?"

מאזן: בסופר עם הבנות?

חוקר: כן, זוכר?

מאזן: אתה מתכוון לאבו עימאד?

חוקר: כן, מתי ראית את אבו עימאד הזה?

מאזן: באותו היום שבאתי לקחת את המכונת, דיברו בדרך עם אחד אבו עימאד אמרו לו עוד רבע שעה נגיע, ואז שהגענו למקום הוא היה שם, אנחנו יצאנו בנסיעה ברכבי הברלינגו, הוא נכנס ללנטיס של הבחור השמן מקלנסואה, ישב לידו בזמן שהוא נוהג, וככה הבנתי שזה אבו עימאד שדיברנו איתו קודם. הם נסעו לפנינו בדרך.

חוקר: אני מציג לך שוב את התמונה שראית בחקירה קודמת... ושוב את התמונה (של הנאשם - ע.מ.), תגובתך

מאזן: כן, זה אבו עימאד הזה.

מהאמור עולה, שמאזן לא היה בטוח בזיהוי של הנאשם בתמונה הברורה שהוצגה לו, ודומה שהוא הוכוון להגיע למסקנה שתמונת הנאשם ותמונת האדם ממצלמות האבטחה בחנות הנוחות בתחנת הדלק, היא אכן אותו אדם. למותר לציין שלעד לא נערך מסדר זיהוי, חי או תמונות, מבלי שהסיבה לכך הובררה במהלך המשפט. משכך, המשקל שיש לתת לזיהוי זה הינו קטן ביותר. לצד זאת, העובדה שמאזן זיהה את הנאשם בתמונות מתוך מצלמות האבטחה בתחנת הדלק, והעובדה שידע את שמו, מחזקים את גרסתן של האלה ואפנאן, כמו גם את ממצא ה-DNA, ובעיקר את הודאתו של הנאשם בנוכחות ברכב ובתחנת הדלק ביחד עם הבנות.

האלה ברייה

16. לאחר מספר שאלות שנשאלה בחקירה ראשית, הוגשו 5 חקירותיה של העדה במשטרה בהסכמה כתחליף לחקירה ראשית (ת/1-5), ולאחר מכן נחקרה העדה בחקירה נגדית.

אין חולק על כך שחקירותיה הראשונות של העדה במשטרה התאפיינו בהסתרה, בשקרים ובחוסר סבירות, הן בקשר לחלקה והן בקשר לחלקם של שותפיה. ואולם, ככל שהתקדמו החקירות, ולאחר שאומתה עם ראיות שנאספו, הודתה העדה במיוחס לה, תוך שסיפרה את הידוע לה על יתר השותפים. בעדותה בבית המשפט הבהירה האלה: "אני מספרת לך מה שקרה, אבל לא מה שסיפרתי בחקירה. אני מספרת לך את האמת כל מה שקרה", והסבירה שהחליטה לספר במשטרה את האמת בעצת עורך דינה (פרוט' עמ' 47), תוך שהדגישה שגם בשלב זה היא בוחרת מה לספר ומה לא לספר (פרוט' עמ' 49, 52).

17. טרם אפנה להתמקד בגרסאות המאוחרות של האלה בחקירותיה ובגרסה שמסרה בבית המשפט, אציין שגם כאשר מסרה העדה את הגרסה השקרית בחקירות הראשונות במשטרה, מסרה האלה בכל זאת פרטים שבהמשך התיישבו עם גרסת האמת, וחשוב מכך - השתלבו עם מארג הראיות בתיק.

לשם הדוגמא בלבד - בחקירתה הראשונה (ת/1), שהתקיימה ביום בו נתפסה, סיפרה האלה סיפור שאינו סביר על כך שנסעה ביחד עם אפנאן מעתלית לחיפה על מנת לתת 300 ₪ לחברתה של אמה של אפנאן, אשר את פרטיה לא מסרה, כאשר בדרך פגשו שני צעירים מהכרמל, אותם לא הכירו, והסתובבו עמם פרק זמן ממושך למטרה לא מוגדרת. ואולם, גם בתוך תיאור זה, טרחה העדה לציין שבשלב מסוים המתינו היא ואפנאן לשני הגברים שירדו מהרכב ושבנו אליו לאחר מספר דקות, עובדה שתתיישב בהמשך עם תיאור הפריצה לכלי הרכב וגניבתם.

18. בת/2 אישרה האלה שהיא ואפנאן תמיד מסתובבות ביחד, עובדות ביחד ונוסעות ביחד ברכב המזדה של האלה.

בת/3 מסרה האלה לראשונה גרסה מפלילה, תוך שצינה שהרגישה פחד כאשר ביצעה את המעשים, אותם כלל לא רצתה לבצע. בתוך כך העידה על כך ששמעה ששני הגברים התקשרו לאחרים שבאו לקחת את הרכב הגנוב. עוד סיפרה שאפנאן סיפרה לה שהיא מכירה אנשים שגונבים כלי רכב ושאלו יסיעו אותם למקום הגניבה ישלמו להם 1,500 ₪ עבור כל רכב (ת/3 ש' 27). לדבריה עשתה זאת כדי להשיג כסף ללימודים.

בחקירות הבאות תיארה האלה אף את שיטת הפעולה של הכנופיה. כך למשל הסבירה ששלושה אנשים הגיעו "ברכב מזדה 323 צבע כסף נראה לי" (ת/3 ש' 175), כאשר הנהגים היו מתחלפים ביניהם, אולם הבינה מדבריהם שהרכב שייך ל"בחור גדול". בת/4 הסבירה שהיא ואפנאן היו אוספות את יאזן ואת עימאד מטיבה ובימים אחרים ממקום אחר (ת/4 עמ' 2).

האלה ידעה שהגברים מחפשים רכב מסוג ספציפי, למיטב זיכרונה סיטרואן (פרוט' עמ' 54 ש' 10-5), ואכן רוב כלי הרכב שנגנבו הם מסוג זה. לשאלה מדוע לא הזכירה זאת במשטרה סירבה לענות, שכן לטענתה מדובר בשאלות "לא קשורות", וביקשה להתמקד בשאלות הקשורות לנאשם בלבד (פרוט' עמ' 55-54).

19. האלה זיהתה את יאזן כבעל רכב הלנטיס (ת/4 ש' 30, ש' 51) ובהמשך אישרה שבתמונה שהוצגה לה רואים אותה יושבת עם יאזן בתוך רכב (ת/4 ש' 89). לדבריה, התיאום עם יאזן נעשה מולה ומול אפנאן באמצעות הטלפון, וכך ידעו היכן להגיע בטיבה לאסוף אותם (פרוט' עמ' 59). בהמשך דבריה הבהירה שעל אף שלא הכירה את הנאשם, הקשר הטלפוני היה גם אתו (עמ' 60). משעומתה עם הטענה שבחקירתה במשטרה אמרה אחרת, השיבה שהתקשרה מהטלפון של חברתה ולא מהטלפון שלה. יש לציין שמפלטי השיחות שהוגשו לא אותרו שיחות שבוצעו בין האלה לבין מספרים המשוויכים לנאשם, ולעניין זה אתיחס בהמשך.

חלקו של הנאשם על פי עדותה של האלה

20. בעדותה בבית המשפט סיפרה האלה שהסיעה את האחרים למקום הפריצה ושהנאשם היה זה שהדריך אותם כיצד להגיע לשם, שכן לא הכירה את חיפה (פרוט' עמ' 37). האלה סיפרה שהגיעה יחד האחרים בלילה בסביבות אחת-עשרה שתיים-עשרה בלילה, "הם היו פורצים את הרכבים, אחר כך היו מתקשרים אלינו, לי ולחברה שלי שנלך אליהם שהם סיימו את הגניבות שלהם ואז נלווה אותם עד טיבה" (פרוט' עמ' 37 ש' 28). משנשאלה כיצד ידעה לאן להגיע, ענתה שהנאשם היה מדריך אותם בטלפון.

משנשאלה בחקירה הנגדית אם הייתה עם יאזן ועם הנאשם שפרצו לכלי הרכב, השיבה שאכן הייתה אתם (פרוט' עמ' 57 ש' 15-14). משעומתה עם עובדה זו, התעקשה שכן אמרה זאת בחקירתה, והפנתה לכך שידעה לספר על כך שיאזן נפצע בידו כתוצאה מביצוע אחת ההתפרצויות.

בת/4 משנשאלה כיצד יודעת שיאזן ועימאד גנבו את כלי הרכב והאם השניים סיפרו על כך לה ולאפנאן, השיבה בחיוב. עוד אמרה שלאחר שנגנבו, הגיעו השניים אליהן (ש' 220-216).

מצד שני סיפרה, בהתייחסה לימים בהם ביצעו חברי הקבוצה עבירות הקשורות לנאשם, שביום הראשון וביום השני ראתה את הגברים מחפשים כלי רכב ומתעסקים עם כלי הרכב (פרוט' עמ' 53-54).

עוד סיפרה שבשבוע הראשון ראתה את יאזן ואת הבחור הנוסף פורצים לכלי הרכב (פרוט' עמ' 42 ש' 32; עמ' 43 ש' 2), כאשר ביומיים נוספים לא ראתה אותם פורצים (פרוט' עמ' 43 ש' 13). בהמשך אמרה: "באחד האירועים היינו אתם", כאשר למיטב זיכרונה היה מדובר בגניבת רכב מסוג סיאט איביזה (פרוט' עמ' 58 ש' 1). יש לציין שרכב מסוג זה אכן נגנב ביום השני, ומשכך מדובר בראיה המאמתת את גרסתה. לצד זאת יש לציין, שהעדה לא זכרה פרטים נוספים מאירוע זה (מיקום הרכב, צבעו, מספר משתתפים).

בהמשך חקירתה הנגדית, הודתה העדה שנכחה גם באירוע השלישי של ה-17 לחודש, ושבחרה לספר על כך מאחר שעתה היא לא מצויה בחקירה ושחקירתה הסתיימה (פרוט' עמ' 61). בהמשך החקירה שוב אומרת שנכחה עם הפורצים ביום בו נתפסו וכן באירוע אחד נוסף (פרוט' עמ' 63).

21. בסיכומיו טען ב"כ הנאשם שהעדה הודתה ששיקרה לא רק במשטרה, אלא גם בבית המשפט, זאת בהסתמך על דבריה בפרוט' עמ' 62 ש' 17: "טוב בסדר. אני משקרת". אולם, משאמר לה ב"כ הנאשם "סוף סוף אנחנו מסכימים על משהו", השיבה מיד: "לא, אני לא משקרת", והסבירה שאם הייתה משקרת לא הייתה יודעת על עברו הפלילי ועל המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו (ש' 18-21). על פי מיטב התרשמותי, דבריה הראשונים של העדה נאמרו מתוך כעס על שאלת ב"כ הנאשם, ואכן ניתן היה לשמוע שהם נאמרו בנימה צינית. מיד לאחר מכן הבהירה, בטון רציני, שהיא אינה משקרת.

ואכן, בהמשך אישרה העדה ששיקרה רק בחקירותיה הראשונות במשטרה "בחקירות הייתי בלחץ, הייתי בוכה, לא הייתי יודעת מה להגיד, מה לומר" (פרוט' עמ' 66 ש' 28).

22. בחקירה הנגדית ובסיכומיה ניסתה ההגנה לקשור בין טובת הנאה שניתנה לכאורה להאלה בדמות מחיקת האישום נגדה הנוגע לגניבת כלי הרכב ביום 17.8.2019 לבין עדותה בפניי. טענה זו יש לדחות מכל וכל. גם אם בחקירותיה במשטרה טענה האלה שלא ראתה את גניבת כלי הרכב באותו יום ובמהלך עדותה בפניי שינתה גרסתה ומסרה שכן ראתה, הרי שהדבר עולה בקנה אחד עם הבהרתה ששיקרה בחקירותיה ומהתרשמותי שבבית המשפט סיפרה את האמת. ובמילותיה של האלה (פרוט' מיום 3.6.2018 עמ' 61 ש' 11-24):

סנגור: את מודה שב-17 היית מעורבת בגניבה. את מודה לא רק היום, את מודה בחקירה והיום את אומרת הייתי בזמן הגניבה, מחקו לך את זה. למה נתנו לך מתנה תיק שיש בו 100 אחוז ראיות שאת מודה.

האלה: אין לי מושג, תשאל אותם.

סנגור: נתנו לך מתנה כדי לספר את הדברים שאת מספרת עכשיו.

האלה: ממש לא.

סנגור: נתנו לך מתנה לבוא לספר את השקרים שאת מספרת עכשיו

האלה: אתה רוצה להגן על הבחור.

סנגור: יכול להיות שנתנו לך את המתנה כי סיפרת דברים שאת לא רוצה לספר לי עכשיו.

האלה: כי עכשיו אני לא בחקירה. אתה לא חוקר אותי.

סנגור: אם הייתי חוקר של המשטרה והייתי שואל את השאלות היית כן עונה

האלה: חקירות נסגרו וזהו.

סנגור: תסבירי לי

האלה: סיפרתי מה שאני רוצה לספר בחקירות וזהו.

23. במהלך החקירה הנגדית סירבה העדה בשלב מסוים להשיב על שאלות שאינן קשורות, לדעתה, במישרין לנאשם, כמו למשל האם היו במקום עוד אנשים (פרוט' עמ' 60 ש' 31), והסבירה זאת בכך שגם במהלך ריענון העדות נאמר לה שהמשפט יתמקד אך רק בנאשם ולא בה או במעורבים אחרים (פרוט' עמ' 55 שורות 10-22). על אף הדינמיקה שתוארה בתשובותיה של העדה, ועל אף הפערים בגרסאותיה, התרשמותי הכללית מהעדה הייתה חיובית. האופן בו העידה העדה בבית המשפט הצביע על כך שהיא מבקשת שלא להסתבך בגרסאות שקריות ולא לסבך את מצבה המשפטי בתיק הפלילי המתנהל נגדה באותה פרשייה, במסגרתו הודתה וטרם נגזר דינה.

ועדיין, לאור שינוי הגרסאות, ועל אף ההסברים שנתה העדה, אני סבור שלו היה כתב האישום מבוסס על דבריה של האלה בלבד, ללא כל ראיה תומכת, אכן היה קושי לבסס עליהם ממצאים עובדתיים חד-משמעיים. ואולם, כפי שנראה להלן, דבריה של האלה אינם עומדים לבדם, ויש להם חיזוקים בשפע, בין אם מדובר בחיזוקים כלליים, ובין אם חיזוקים ראייתיים המתייחסים ישירות לנאשם.

אפנאן דרוויש

24. בדומה לעדותה של האלה, גם את עדותה של אפנאן ניתן להגדיר כעדות "מתפתחת", כאשר העדה הודתה ששיקרה בחקירתה הראשונה, ואולי אף בשנייה ובחקירות נוספות (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 137-138, 140, 142): "שיקרתי אבל ב(חקירה - ע.מ) ראשונה הכל היה שקר ובלאגן ולא אמרתי את האמת. פחדתי וכל מיני סיבות. בחקירה השנייה דיברתי. יש שקר. אבל עכשיו אני יכולה להגיד לך את האמת אין לי בעיה".

כך, למשל, סיפרה אפנאן שביום בו נתפסו (17.8.17) העלתה יחד עם האלה לרכב בו נסעה שני טרמפיסטים שביקשו מהם לנסוע למקום מסוים, שם המתינו ליד רכב במשך כ-10 דקות (ת/31 עמ' 3-4). דוגמאות נוספות למכביר לשקירה של אפנאן בחקירותיה במשטרה ניתן למצוא בחקירתה השנייה (ת/33), בין היתר בנוגע למידת ההיכרות שלה עם פרוג'ה (העדה טענה תחילה שאינה מכירה את פרוג'ה, אולם לאחר שהוצגה לה תמונתו אישרה שמכירה אותו כי היה

בשכבה שלה. נוסף על כך הסבריה מדוע נמצאו 75 שיחות טלפון ביניהם, אינן סבירות).

ואולם, בדומה להאלה, גם כאשר העדה שיקרה במשטרה, היא מיקמה את עצמה במקום ובזמני האירוע, וקשרה עצמה ליתר המעורבים. בתוך כך תיארה אפנאן במשטרה שהיא הסתובבה במשך יומיים עם האנשים, אותם הסיעה ממקום למקום במשך שעות, כאשר מעת לעת ראתה אותם יורדים מהרכב וחוזרים אליו.

25. הרושם הרע שהותירו חקירותיה של אפנאן במשטרה השתנה כאשר העידה העדה בפניי. חשוב לזכור שהעדה העידה בבית המשפט לאחר שהודתה במיוחס לה בכתב אישום נפרד שהוגש נגדה, ולאחר שנגזר עליה, לדבריה, עונש מאסר בפועל למשך 22 חודשים. לאחר ששמעתי את העדה התרשמתי שהיא מעוניינת לשים את הפרשה מאחוריה ושניסתה לדייק בכל מאודה בתשובות שמסרה, גם אם לעתים אבדה את סבלנותה עקב התארכות החקירה. מספר סתירות ואי דיוקים שהתגלו בתשובותיה לא ירדו לשורש העניין ומכל מקום לא התרשמתי שהעדה שמה לה למטרה לשקר או להפליל את הנאשם על לא עוול בכפו, חרף הכעס שחשה כלפי כל המעורבים, שמנקודת ראותה סיבכו אותה בביצוע העבירות הפליליות.

מאחר שחקירותיה של העדה הוגשו בהסכמה כחקירה ראשית, נחקרה העדה בחקירה נגדית בלבד, זאת לאחר שהתירתי, כאמור, את החזרתה לדוכן העדים, לבקשת ההגנה.

לאחר ששמעתי את דברי העדה, מצאתי לקבל את גרסתה, המשתלבת אף עם גרסתה של האלה בכל הנוגע למעורבותו של הנאשם בביצוע עבירות ההתפרצות והגניבה של כלי הרכב.

26. למרות האמון שמצאתי לתת בגרסה של אפנאן, לא ניתן לקבוע מדבריה האם הנאשם היה שותף לביצוע כל הגניבות בשלושת הימים, או שמא היה שותף לביצוע הגניבות רק בחלק מהימים. תחילה יש לציין את העובדה, שאינה נתונה במחלוקת, שהנאשם לא השתתף בגניבות כלי הרכב שביצעו חלק מהחברי הכנופיה כשבועיים לפני הגניבות בחיפה (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 117), והדבר אף לא יוחס לו בכתב האישום.

משנשאלה אפנאן כמה פעמים אספה את הנאשם והאם מדובר בפעם או בפעמיים, ענתה שאינה זוכרת (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 148).

במסגרת השאלות שהופנו אליה, לא התבקשה העדה להתייחס לימים ספציפיים ולתאריכים המצוינים בכתב האישום. בעדותה תיארה אפנאן כיצד נתקעו פעם אחת עם רכבם, אולם היא לא נקבה במועד בו נתקע הרכב והדבר לא הוברר עמה במהלך חקירתה. עצם העובדה שהיה אירוע נפרד בו נתקע הרכב ובו נכח הנאשם, מחזקת את המסקנה שאפנאן והאלה הסיעו את הנאשם יותר מפעם אחת, שכן אין חולק על כך שהרכב נתקע לא ביום בו נתפסה החבורה, קרי לא ביום 17.8.2017 (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 151 ש' 17-18). מצד שני, משנשאלה אפנאן מפורשות האם ראתה את הנאשם ביום 16.8.2017, כלומר יום לפני שנעצרה, השיבה במלים: "לא זכור לי" (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 151 ש' 16), עובדה המחלישה את הטענה לפיה הסיעה את הנאשם במשך מספר ימים הגדול מיומיים.

אינדיקציה נוספת לכך שהנאשם היה שותף ליותר מיום פריצות אחד ניתן למצוא בדבריה של אפנאן, שאישרה שביום בו

הגיעה לאסוף את הנאשם ואת יאזן מהמגרש בטייבה, הייתה זו הפעם הראשונה בה ראתה את הנאשם (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 132 ש' 16-18).

משעומתה עם טענת האלה לפיה הנאשם "התחיל אתנו מיום ראשון ועד חמישי שנתפסנו הוא היה פורץ רכבים מולנו", השיבה שיתכן שהאלה ראתה והיא לא, שכן הייתה עסוקה בהתכתבויות בטלפון הנייד שהיה ברשותה. להבדיל מסוגיות אחרות בהן טענה אפנאן שהאלה שיקרה, הרי שבסוגיה זו אפנאן לא שללה את האפשרות שהאלה דיברה אמת, אלא הסבירה שהיא לא ראתה את מה שהאלה ראתה (עמ' 156-157).

בהמשך נשאלה אפנאן שאלות בקשר להסעה שביצעה ב 16.8.17 בלילה (גניבות כלי הרכב ב-17.8.17 בבוקר), אולם בתיאוריה לא מסרה שהייתה זו הסעה שלישית ברצף של אותם אנשים (פרוט' עמ' 158).

חלקו של הנאשם על פי עדותה של אפנאן

27. יש לציין שבת/34 תיארה אפנאן את ההסעות שסיפקה "לאנשים" ביום ה-16.8.2017, אולם התייחסה אל ה"מבוגר" רק כאשר נתבקשה לתאר את מעשיה ביום בו נתפסה, היינו ב 17.8.2017: "אנחנו יצאנו מהבית לכיוון חיפה, לקחנו איזה אישה טרמפ. לקחנו את יאזן ואת הבחור המבוגר מחורשה לאיזה מקום בחיפה שהם אמרו לנו. שניהם ירדו מהרכב, אז לאחר בערך כ-10 דקות הם חזרו, שניהם. המשכנו לנסוע, הם אמרו לנו לאן, הגענו למקום אחר גם בחיפה, שניהם ירדו ואחרי כמה דקות המבוגר חזר. נסענו לכיוון של תחנת הדלק, לפני תחנת הדלק עלה אתנו יאזן. כולנו ביחד נסענו לתחנת הדלק" (ת/34 ש' 138-134).

בבית המשפט הסבירה העדה שהיא לא ראתה מה היו הפעולות המדויקות שעשה הנאשם, אולם, בדומה להאלה, אף היא מיקמה אותו בזירה. בתוך כך אמרה שהנאשם הנחה אותם לאן ללכת; בשלב מסוים היא ידעה שהיא פותחת דרך לרכב גנוב; הנאשם נכח באחד מכלי הרכב (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 131-130).

אפנאן אמרה שראתה את יאזן פעם אחת שובר חלון של רכב ופותח אותו, שאז גם נפצע ביד (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 146). משנשאלה האם ראתה מישהו אחר פורץ, ענתה לאחר מחשבה: "לא זכור לי" (ש' 21). בהמשך אישרה שמעולם לא ראתה את הנאשם פורץ לרכב (ש' 27), וכן: "מה היה עושה לא ראיתי פיזית" (עמ' 148 ש' 26). עם זאת, שמעה אפנאן את יאזן ואת הנאשם "מדברים על הכלים", כשכל אחד מהם אמר מה הוא יעשה (עמ' 148 ש' 22-24, 30). עוד ראתה שהנאשם ויאזן ירדו מהרכב וחזרו אליו, אולם הדגישה שלא ראתה האם יאזן הוא שפרץ לרכב או שמא היה זה הנאשם. לצד זאת שללה העדה את האפשרות שאדם אחר פרץ לכלי הרכב והעבירם לידי הנאשם ויאזן, שכן לא ראתה אדם אחר בסביבתם, ואף שמעה אותם אומרים: "אנחנו הולכים לעשות את זה" (פרוט' עמ' 149 ש' 11-15).

28. בהמשך עדותה הסבירה אפנאן שהנאשם היה מבקש ממנה להסתכל על כלי רכב, היא והאלה היו מורידות את הנאשם ואת יאזן במקום עליו הצביעה בפני החוקר, הנאשם ויאזן היו יורדים ונעלמים. על אף שאפנאן הסבירה יותר מפעם אחת שהיא לא ראתה את הנאשם פורץ לרכב, גונב רכב או נוהג ברכב (פרוט' עמ' 149), היא סיפרה שראתה את הנאשם ואת יאזן יורדים מהרכב כשהם נושאים על גבם 2 תיקים, בהם ראתה חפץ מברזל (פרוט' עמ' 151-150).

בתיאור נוסף מסרה בתשובה לשאלה האם הנאשם ביקש ממנה לתצפת: "הוא כן ביקש, הוא היה אתנו באוטו אמר לנו תסתכלו במראות והוא היה מסתכל על דברים שהוא רוצה להסתכל תורידו אותנו פה ותלכו. אמר לנו תסתכלו במראה אם יש משטרה והוא מסתכל על דברים שהוא רוצה, ואז אחרי זה תורידו אותנו ותיסעו" (פרוט' עמ' 160 ש' 19-21).

מדבריה של אפנאן עולה בבירור שהיא הייתה שותפה ועדה לפריצות לכלי הרכב ולגניבתם על ידי הנאשם ויאזן, אולם היא לא יכלה לתאר את חלקו של כל אחד מהם.

סתירות בין האלה לאפנאן

29. בין האלה ואפנאן נתגלעו סתירות בהודעותיהן במשטרה ובשל כך אף נערך ביניהן עימות (ת/4). כך אמרה האלה שידעה שמטרת ההסעה היא גניבת כלי רכב, בעוד שאפנאן הכחישה שידעה את מטרת ההסעה. ואולם, אפנאן הודתה ששיקרה בחקירותיה הראשונות במשטרה, מה גם שעל אף שקריה, מסרה בחקירותיה הראשונות מיוזמתה שראתה את הגברים פותחים מכסה מנוע של רכב (ת/31, ת/33). סתירות נוספות עלו בנוגע למקום המפגש ולמועד ההיכרות עם יאזן (פרוט' עמ' 153); בנוגע לשאלת התמורה - האלה אמרה שהגנבים טרם שילמו להם עבור ההסעות ואילו אפנאן אמרה שכן שילמו לכל אחת מהן (ת/33 ש' 153; פרוט' עמ' 138 ש' 24). כך גם היו השתיים חלוקות בשאלה מי מהן מחקה את הזיכרונות מהטלפון של האלה.

האלה טענה שיאזן נפצע מזכויות כאשר פרץ רכב, בעוד שאפנאן טענה שנפצע כאשר נפל (ת/34 עמ' 4).

ובכל זאת, שתי העדות סיפקו תיאורים דומים בכל הנוגע לליבת האירוע, על כך שהסיעו את האחרים לצורך גניבת כלי הרכב, המקומות בהם המתינו להם, הנסיעה בשיירה, קבלת תשלום תמורת ההסעות, שמות המעורבים וכיו"ב. יש לזכור שמדובר בבחורות צעירות שעמדו בפני חקירה בפעם הראשונה ועל כן אין לראות בניסיונות של השתיים לשקר או למזער את חלקן בחקירות הראשונות כפגיעה באמינותן. כמו כן, אינני שולל את האפשרות שריבוי מקרי הגניבה בהם היו מעורבות גרם להן להתבלבל בין המקרים, שכאמור התרחשו בהפרש של יום אחד זה מזה, כאשר בכל יום גנבה החבורה בין 2 ל-3 כלי רכב.

עם זאת, ועל אף שעדויות השתיים סיפקו בסיס איתן לקביעת ממצאי עובדה אשר לגניבות בהרכב בשלושת הימים, יש לחזקן בראיות נוספות.

מ-ת/12 עולה שלאחר העימות שנערך בין השתיים, ולאחר שאפנאן יצאה מהחדר, אמרה האלה לחוקרת מרינה אריכמן: "איך היא יושבת מולי ומשקרת". ואולם, שקריה של אפנאן בתחילת החקירה לא הפתיעו את האלה, והיא סיפרה לחוקריה שיומיים קודם לכן, פנתה אליה אפנאן בסיומו של תרגיל חקירה שבוצע להן, ואמרה לה שהיא יודעת שהאלה סיפרה את האמת ואילו היא (אפנאן) מפחדת לספר את האמת (ת/49).

מאזן עטא

30. כפי שצינתי מוקדם יותר, העד הובא לדיון ממקום מאסרו, כאשר כבר בפתח הדיון הבהיר שהוא "אינו זוכר דבר", שכן, לדבריו, לאחר שנתפס ברכב חטף מכה בראשו שגרמה לו לאיבוד הזיכרון (פרוט עמ' 114). הרושם

שהתקבל מיד הוא שהעד מנסה להתחמק מלהשיב לשאלות ואינו מעוניין לשתף פעולה, ואכן העד לא התמודד עם השאלה כיצד זה יתכן שגם לאחר שלטענתו קיבל מכה בראשו ענה על כל השאלות שנשאל בארבע חקירות שנערכו לו מיד לאחר מעצרו. במצב דברים זה התרתי את הגשת חקירותיו של העד במשטרה (ת/90-93). בהמשך לקו ההגנה שננקט על ידי ב"כ הנאשם באותה ישיבה, לא נשאל העד ולו שאלה אחת בחקירה נגדית, זאת גם לאחר שב"כ המאשימה הזכירה שמדובר בעד מהותי.

עיון בתשובות שענה העד בחקירותיו במשטרה מלמד על כך שהוא הבין היטב את שנשאל. העד ענה על כל השאלות בצורה מלאה ומפורטת. משלא ניתן מענה מניח את הדעת ל"שכחה" הפתאומית שתקפה את העד, מצאתי להעדיף את הודעותיו במשטרה על פני המעט שאמר בבית המשפט.

31. מאזן היה שותף לגניבת כלי הרכב ביום 17.8.17 בלבד, ומכאן שגרסתו מתייחסת לאירועים אלו בלבד. בחקירתו מהיום בו נתפס 17.8.17 (ת/90) תיאר מאזן כיצד שוכנע להגיע לצפון על מנת להעביר רכב גנוב תמורת 1,000 ₪ ועל חששו מביצוע הפעולה. מאזן סיפר שכאשר הגיע למקום (לא ידע לומר אם מדובר באום אל פאחם או בחיפה, אולם מ-ת/92 ניתן להבין שהתכוון לחיפה), ראה שני רכבי ברלינגו גנובים וכן את רכב הלנטיס, שבהמשך הוביל את השיירה. מאזן ידע שכלי הרכב גנובים שכן כך אמרו לו זאת, והוסיף שראה שהרכב הותנע על ידי יאזן באמצעות מברג. מאזן סיפר ש"...רכב המזדה לנטיס היה רכב הליווי שלנו. לרכב המזדה נכנס אחד מפרעון ששמו יאזן ובחור שני שהוא מג'נין ושמו אבו עימאד נכנס למושב האחורי. אני שמעתי שקוראים לו אבו עימאד. יאזן אני מכיר אותו מזמן, הוא חבר שלי ממזמן, אני מכיר אותו בשם יאזן פרעוני כי הוא מפרעון". את אבו עימאד (הנאשם) זיהה יאזן בהמשך בתמונות שצולמו בתחנת הדלק (ת/91). עוד סיפר מאזן ב-ת/92 שלפי התנהלות הדברים במקום נראה היה שיאזן והנאשם הם אלו שהיו האחראים (ש' 56). תיאוריו של מאזן הן בחקירתו והן בתשאול שנערך לו במקום (ת/77), מתיישבים באופן כללי עם התיאורים שמסרו האלה ואפנאן לגבי שיטת הביצוע, קרי - העברת כלי הרכב הגנובים למקום כינוס טרם הובלתם בשיירה לשטחים, וכן עם סוג ומספר כלי הרכב שנגנבו באותו יום.

בחקירתו הראשונה במשטרה (ת/90), סיפר מאזן שיאזן התניע לו את הרכב עם מברג ואמר לו שהרכב גנוב. עוד תיאר מאזן את מסלול הנסיעה דרך כביש 6 לטייבה, כאשר רכב הלנטיס נסע ראשון, מאזן נסע אחריו עם רכב ברלינגו, כאשר אחריו נסע רכב ברלינגו נוסף. עוד תיאר את התאונה שאירעה לאחר שהמשטרה דלקה אחריו והוא ניסה להימלט. מאזן אף זיהה בתמונה שהוצגה לו את פארוג'ה שנהג ברכב השני (עמ' 5), אולם אמר שאינו מזהה את האלה ברייה, עובדה המחזקת את הרושם שהעיד רק על עובדות אותן הכיר. מעבר לכך גרסתו של מאזן הייתה סדורה, מעוגנת בזמן ובמקום, והיא השתלבה היטב עם גרסתן של האלה ואפנאן, כמו גם עם הראיות החיצוניות.

לא נעלמה מעיני העובדה שמאזן השיב בשלילה לשאלה האם כשהגיע למקום ראה שם נשים (ת/90 ש' 96) ושאל לא זיהה את האלה ואת אפנאן בתמונות שהוצגו לו. עם זאת, אני סבור שנוכח מכלול הפרטים שמסר בעדותו, ובהם פרטים מוכמנים (כמו למשל מקום הכינוס, התנעת כלי הרכב על ידי יאזן באמצעות מברג, ושמות חלק מהמעורבים האחרים), אין בכך כדי לפגוע במשקל העדות, בפרט כאשר ידוע שלא היה שותף לכלל הגניבות בכל הימים, וכאשר ידוע שבמקום היו גם אנשים נוספים.

ראיות חיצוניות

32. במהלך הדיון הוגשו מוצגים רבים הקשורים לפרשיה כולה, ובכלל זה פלטי שיחות בין המעורבים, צילומי כלי הרכב מהמחסומים (מערכת LPR), איכונים של כלי הרכב בכביש 6 ואיכונים של כלי הרכב במסלול הגניבה על פי מכשירי הטלפון ומכשירי האיתוראן. כמו כן, הוצגו הצילומים מתוך תחנת דלק "סונול" בה נכח הנאשם.

ת/76 הינו מסמך מסכם של פלטים שסומנו ת/87, שנערך על ידי החוקר עוז סורוקה. מסמך זה ממחיש ומפרט את הקשר הטלפוני ההדוק בין האלה, אפנאן, פרוג'ה ומאזן עטא במועדים הרלוונטיים. כך למשל, נמצא שאפנאן דיברה בשלושת הימים הרלוונטיים 75 פעמים עם פרוג'ה. ב- 17.8.17 מאוכן המספר של אפנאן בשעה 05:29 באזור טירת הכרמל ובשעה 05:39 הוא נמצא בחיפה ברחובות ובשכונות הסמוכים לזירת גניבת רכבי הברלינגו מרח' גולדמן ומרח' ורדיה. בשעה 06:42 המכשיר מאוכן ברחובות נוספים ועד לתחנת הדלק שם נעצרה.

דוגמא נוספת ניתן למצוא בשיחתם של מאזן עטא ופרו'ה בין 16.8.17 בשעה 21:04 ועד 17.8.17 בשעה 08:49, כאשר במקביל נמצא שהמכשיר של מאזן אוכן בתאריך 17.8.17 בשעה 08:49 בחיפה ליד האוניברסיטה (אזור גניבת כלי הרכב).

33. אין חולק על כך שהקשר הטלפוני בין שותפיו של הנאשם מחזק עד מאוד את הראיות נגד הארבעה, והם אף מקנים נופך של אמת לגרסאות שמסרו הבנות ומאזן עטא בבית המשפט. לפיכך, ובאופן עקיף מחזקות ראיות אלו גם את ראיות התביעה ביחס לנאשם.

במהלך המשפט לא הוברר מדוע אין בנמצא שיחות בין השותפים לבין מנוי או מנויים המשויכים לנאשם (ראו ת/73), אולם יכול והתשובה לכך פשוטה. יש לזכור שהנאשם לא נתפס ביחד עם האלה, אפנאן ומאזן עטא. הדעת נותנת שלאחר שהנאשם חזר לביתו בשטחים, הוא לא נשאר עם אותו מכשיר ששימש אותו בימים בהם בוצעו הגניבות, בפרט לאחר שהיה מודע לכך שיתר חבריו נתפסו. להנחה זו אין אמנם ראיה בחומר הראיות שהוגש, אולם רמז לכך ניתן למצוא בפלט השיחות שהופק ממכשיר הטלפון של אפנאן, ממנו עולה שהיא שוחחה עם מנוי מספר 056-8751051 ביום ה- 17.8.17 שעה 07:36. משנשאלה אפנאן עם מי ניהלה את השיחה, השיבה שמדובר באחד משני ה"טרמפיסטים" שהיא והאלה לקחו בשעות הבוקר בדרך לחיפה. עוד נמצא שבשלושת הימים הרלוונטיים, ניהלה אפנאן לא פחות מ-66 שיחות עם אותו מנוי עלום.

בדומה לכך, נמצא שהן אפנאן והן מאזן עטא היו בקשר עם מנוי נוסף שמספרו 056-9642014, שהופיע בטלפון של עטא בשם "אחמד טול כרם 'שע'ל" (עבודה בערבית), כאשר גם מנוי זה לא קושר למי מהחשודים (ראו ת/74).

34. חיזוק נוסף לפעילות העבריינית של הכנופיה, לאו דווקא של הנאשם, ניתן למצוא בת/70 שהינו סיכום של הקשר הטלפוני בין שניים מתוך החבורה - פרוג'ה ואחמד סעדי, ממנו ניתן ללמוד על איכונם של כל אחד מהם בסמוך למקום בן נגבו כלי הרכב, ובהמשך במסלול הנסיעה.

35. אציין שמתמונות שהופקו ממערכת LPR, שתיעדה את מעבר כלי הרכב במחסומים, לא ניתן להבחין בפניהם של הנהגים, כך שראיה זו אינה מחזקת את ראיות התביעה דווקא בעניינו של הנאשם.

36. התמיכה החזקה ביותר בראיות המאשימה, שאף הובילה לחשיפת פרטיו של הנאשם, הינה הכפפות שנמצאו ברכב המוביל, שמאחת מהן הופק פרופיל DNA של הנאשם.

לגבי הכפפות העידה מומחית מז"פ, הגב' שלומית אברהם, על כך שלאחר קבלת הנתונים מהמאגר הממוחשב, ועריכת חוות הדעת הראשונית (ת/64), השוותה את הפרופיל הגנטי של החשוד (לימים הנאשם) לפרופיל ה-DNA הבולט שהתקבל מהכפפה, ומצאה שהם תואמים. בעקבות ממצאיה ערכה המומחית את חוות הדעת הסופית (ת/65).

הנאשם לא חלק על כך שעטה כפפות על ידיו, אולם טען שעשה זאת לאחר שסייע לתקן את הרכב שהסיע אותו שהתקלקל בדרך. חיזוק לגרסת הנאשם לכך שהרכב התקלקל ניתן למצוא בעדותה של אפנאן (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 150). ואולם, מגרסתו של מאזן עטא ניתן ללמוד שהנאשם ויאזן עטו כפפות על ידיהם כבר בשלב בו נכנסו לרכב, גרסה שיש בה כדי לשלול את הסברו התמים של הנאשם למציאת ה-DNA על הכפפה. חיזוק לגרסתו של מאזן בעניין זה ניתן למצוא בעדותן של אפנאן והאלה שלא מסרו שהנאשם ירד כדי לתקן את הרכב כאשר הוא עוטה כפפות על ידיו. לדברי האלה בת/1 ש' 81 ואילך, היא הופתעה כשמצאו את הכפפות ברכב ושמעולם לא שמה לב אליהן.

37. יש לציין שבמסגרת החקירה נערכו סריקות ברחובות בהם בוצעו הגניבות על מנת לנסות ולאתר מצלמות אבטחה, אולם פרט לסרטון מתחנת הדלק, לא נמצאו מצלמות (ת/50, ת/98). מת/99 עולה שנעשה ניסיון להסתייע אף במצלמות של עיריית חיפה, אולם לא ניתן היה לראות בהן מספרים של כלי רכב.

סיכום עד כאן

38. מעדויותיהם של האלה, אפנאן ומאזן ניתן לקבוע שהנאשם היה חלק מכנופיית גנבי כלי הרכב. חלקו המדויק של הנאשם בביצוע העבירות אינו ברור, אולם הוא היה דמות מרכזית ודומיננטית בקבוצה. בתוך כך כיוון הנאשם את הבנות שהסיעו אותו למקום ביצוע העבירות, חילק להן הוראות, ביקש שיתצפתו עבורו ויזהירו אותו מפני הגעת שוטרים למקום. משהגיעו למקום, ירד מרכב ההסעה ביחד עם יאזן, כאשר השניים מצוידים בתיקים המכילים "חפצים מברזל", ואחד או יותר משניהם פרצו את כלי הרכב, התניעו אותם והסיעו אותם למקום המפגש. בעוד שישנן ראיות לכך שיאזן התניע לפחות שני כלי רכב, אין אף ראיה ישירה לכך שהנאשם התניע את כלי הרכב בעצמו. עם זאת, לא היו במקום אנשים נוספים, כך שגם אם לא ברור מי מהשניים ביצע כל פעולה ופעולה במקום, ניתן לייחס את ביצוע כלל הפעולות לשניהם כמבצעים בצוותא.

מספר הגניבות

39. הגניבות של יום ג' 15.8.2017

בהתייחס לגניבת כלי הרכב מיום זה, מסרה האלה שהיא לקחה את יאזן ואת הנאשם לרכב הברלינגו, תוך שהיא מודעת לכך שהם הולכים לגנוב אותו, לאחר שסיפרו על כך לה ולאפנאן (ת/4 ש' 52-63). האלה זכרה את סוג כלי הרכב

שגנבו באותו יום, ואישרה שהסיעה ביחד עם אפנאן את השניים גם לרכב הברלינגו השני ולרכב הגולף (ת/4 עמ' 6), שהינו רכב השונה מרכבי הברלינגו שגנבו באותו יום ובשאר הימים. האלה הסבירה שלאחר גניבת רכב הגולף הלכו לתחנת הדלק (ת/3 ש' 167) ולא היו גניבות נוספות.

מ-ת/81 ו-ת/82 עולה בבירור שכלי הרכב שגנבו באותו יום נעו יחדיו לאורך כביש 6 לכיוון דרום, כאשר רכב הלנטיס הופך במהלך הנסיעה להיות "הרכב המוביל".

האלה הוסיפה שלאחר שסיימו את הגניבות נסעה ביחד עם אפנאן ועם הנאשם לכיוון המחסום, כשאחריהם שלושה כלי רכב גנובים, כאשר יאזן נהג בנפרד ברכב הלנטיס. במהלך הנסיעה זכרה שהנאשם היה בקשר עם הנהגים האחרים (ת/4 עמ' 4). לאחר ביצוע הגניבות נסעו בשיירה מהחורשה שם נפגשו, חזרו לטיבה ולא המשיכו עם החבורה לכיוון המחסום (ש' 154-157).

40. הגניבות של יום ד', 16.8.2017

גם בנוגע ליום זה ידעה האלה למסור תיאור מפורט ומדויק של האירוע. ב-ת/3 (ש' 125 ואילך) סיפרה שהקבוצה נפגשה בחורשה בשעה 06:00. כשהגיעו לחורשה כבר ראו במקום רכב גדול. היא ואפנאן נסעו ברכב מהחורשה עם הנאשם ועם הבחור "עם התחבושת ביד" למקום בחיפה והשניים גנבו רכב. עוד סיפרה שהשניים נסעו לפניהם ברכב הגנוב, ובהמשך שהשניים התקשרו לשני בחורים נוספים שיבואו לקחת את שני כלי הרכב.

האלה זכרה שהנאשם דיבר בטלפון עם סהר (שבהמשך הבהירה שהכוונה ליאזן ת/3 ש' 158) וכי פרוג'ה לא רצה לבוא. כמו כן זכרה שהנאשם איים על פרוג'ה עד שהצליחו להביא אותו, כאשר זו הייתה הפעם הראשונה של פרוג'ה (ש' 135).

פרטים נוספים שזכרה האלה מאירועי אותו יום הם שהנהגים שהגיעו ביום רביעי לקחת את כלי הרכב מהנאשם ומסהר (יאזן) היו תושבי ישראל, ונהג נוסף שהיה תושב שטחים שלא ידע לנהוג על רכב עם הילוכים (ש' 137).

"אחרי שהם גנבו את המכוניות הם באו אלינו לתחנת הדלק", הגיעו הנהגים הנוספים והם נסעו בשיירה עד טול כרם, כאשר האלה נהגה ברכב הלנטיס (ת/4 עמ' 7).

עיננו הרואות שגם בקשר לאירועי הגניבה של יום רביעי, סיפקה האלה תיאור מפורט ורווי פרטים בנוגע לאופן גניבת כלי הרכב, זהות המשתתפים, אירועים חריגים ואנקדוטות המובילים למסקנה שהיא לא החליפה את אירועי היום עם יום אחר.

41. הגניבות של יום המעצר (יום ה', 17.8.2017)

בנוגע לגניבות של יום המעצר, סיפרה האלה בחקירתה השלישית (ת/3) שהיא הורידה את "שני הבחורים", שאחד מהם

הוא הנאשם, בשעה 7:00-07:30 ושלאחר מכן נסעו לתחנת הדלק (ש' 55-56).

ב-ת/3 ש' 141-145 סיפרה האלה שהיא ואפנאן הגיעו לחורשה, לקחו את הנאשם ואת יאזן למקום בחיפה, שם גנבו השניים רכב אחד ומשם המשיכו לגניבה אחרת, תוך שהשאירו את כלי הרכב הראשון באזור החניון. עוד זכרה שהנאשם ויאזן רבו ביניהם, שהנאשם הלך ברגל, ושיאזן התקשר וביקש מהן שיאספו אותו מאזור החניון, שם ראתה את כלי הרכב השני שגנבו ומשם נסעו לתחנת הדלק ביחד עם יאזן.

על גרסה זו חזרה האלה גם בחקירתה הנגדית (פרוט' עמ' 63 ש' 14-16). לשאלת ב"כ הנאשם הבהירה שהחורשה נמצאת ליד תחנת הדלק, שם צולמה התמונה שהראו לה בחקירתה. לאחר שב"כ הנאשם אמר לה שלא הנאשם הוא שמופיע בתמונה, אלא אדם אחר שדומה לו, שללה זאת העדה ואמרה נחרצות: "לא, זה הוא בתמונות" (פרוט' עמ' 64 ש' 10), ובהמשך: "זה הוא בתמונה והייתה חברה שלי לידו" (ש' 18).

על כך הוסיפה האלה שיאזן נפצע מהזכוכית של הרכב הראשון שגנב באותו יום (ת/3 ש' 157), עובדה המתיישבת אף עם גרסת מאזן שתיאר את ידו הפצועה של יאזן.

גרסת הנאשם

42. אל מול גרסת שלושת השותפים והראיות החיצוניות, עמדה גרסת הנאשם לבדה.

הנאשם ניסה לספק הסברים מהסברים שונים לראיות המפלילות שהוצגו לו, אולם מצאתי שהסבריו דחוקים, בלתי סבירים, אינם מתיישבים עם שורת ההיגיון ועם השכל הישר, ולא פעם "כבושים" וסותרים את הגרסה שמסר בחקירותיו במשטרה. להלן אביא אך מספר דוגמאות:

א. ההיכרות עם הבנות - הנאשם הכחיש תחילה היכרות עם כלל המעורבים, לרבות עם אפנאן והאלה. לגבי אפנאן אמר: "באופן פרטי אני לא מכיר אבל הכרתי אותה פה במעצר" (פרוט' מיום 17.2.2019 עמ' 177 ש' 24), בעוד שבמקום אחר אמר שידע ששתי הבנות ידועות כמעבירות פועלים (עמ' 178 ש' 3) ואף הודה שהסיעו אותו. בחקירתו הנגדית חזר על כך שלא מכיר את הבנות "ברמה של לזהות תמונות שלהם אם מראים לי במחשב" (עמ' 185 ש' 4-5), אולם בהמשך שוב שינה את גרסתו ואמר: "מכל האנשים שאמרת עכשיו, אני מכיר רק את שתי הבנות האלה אפילו כשהראה לי את התמונות שלהם במחשב הם לא היו ברורות" (הטעויות במקור - ע.מ.).

ב. מספר הנסיעות - הנאשם הודה שעלה לרכבן של הבנות "פעם אחת" ביום בו נכנס לתחנת הדלק כדי לפרוט כסף (פרוט' עמ' 178, עמ' 182 ש' 5), אולם בהמשך מסר שהבנות הסיעו אותו פעם אחת בערב (לא זכר תאריך) "מאזור הגבול של באקה" כשהסיעו אותו לחיפה, ופעם נוספת למחרת בבוקר, כאשר החזירו אותו מחיפה (פרוט' עמ' 178, 189-190).

במאמר מוסגר אציין, שבסיכומיה טענה המאשימה שגרסתו של הנאשם לפיה הוא נכנס לחיפה אינה עולה

בקנה אחד עם האיכונים שנערכו למכשירי הטלפון של הבנות, מהם ניתן ללמוד שהן כלל לא היו בחיפה בשעות הערב. ואולם, בחינת האיכונים שנערכו מצביעה שלא כך הם פני הדברים. מפלט האיכונים ומת/76 עולה שהמנוי המסתיים בספרות 659, הרשום על שם אפנאן, מאוכן בטיבה עד לשעה 20:11 (ובמקביל מנהל שיחות רבות עם המנוי שנתפס בהמשך על גופו של פרוג'ה). בהמשך מאוכן המנוי על הציר שבין טיבה ליישוב זמר, באקה אל גרבייה, חדרה וקיסריה, כאשר בשעה 22:04 הוא מאוכן בשכונת רמת בגין בחיפה, ובהמשך בשכונת רמת אשכול בחיפה ובקניון חיפה. לאחר הפסקה באיכון המנוי בין השעות 02:25 ל-05:29 שמשמעותו היא שהמכשיר לא קיבל שיחות ולא הוציא שיחות בשעות אלו, מאוכן המכשיר פעם נוספת ביום המחרת, 17.8.2017 בשעה 05:29 בטירת הכרמל ובשעה 05:39 בחיפה, בין שכונת רמת בגין לבין שדרות אבא חושי, הסמוכים למקום גניבת כלי רכב מס' 6 ומס' 7.

לפיכך, בהחלט ייתכן שביום ה-16.8.2017 הנאשם אכן נכנס לישראל בשעות הערב, כפי שאכן טען. עם זאת, אין הדבר מסייע לו משלא מצאתי לתת אמון ביתר חלקי גרסתו, והדבר אף אינו סותר את ראיות המאשימה לפיהן הגניבות בוצעו בשעות הבוקר, בשעה שגם אפנאן הייתה באזור.

ג. סיבת ההגעה לחיפה - לדברי הנאשם הוא עוסק בשיפוצים בשיש והגיע לחיפה על מנת לבצע מדידות ללקוח. ואולם, הנאשם לא הסביר האם לאחר ביצוע המדידות הוא חזר ללקוח על מנת להתקין לו את השיש, לא הסביר מדוע נכנס בערב, נשאר לישון בחיפה בלילה והלך בבוקר לקחת את המידות, כאשר פשוט יותר היה להיכנס לישראל ולצאת חזרה לשטחים באותו יום.

למותר לציין שהנאשם לא מסר את פרטיו של אותו אדם ולא הביאו כעד הגנה על מנת לחזק את גרסתו ולשוות לה מימד של אמת. מאחר שהנאשם הגיע עד חיפה לצורך לקיחת המידות לשיש, סביר שהיו ברשותו פרטיו של אותו אדם, ובכלל זה מספר הטלפון שלו וכתובתו המדויקת. בשים לב לקו ההגנה של הנאשם, הרי שמדובר בראיה קריטית עבורו, שיכולה הייתה לאשש את גרסתו בנוגע למטרת כניסתו לישראל, ואולי אף לספק לו גרסת אליבי לזמן גניבת כלי רכב 6 ו-7. כפי שנקבע בעניין שמיל לעיל, פסקה 31:

"הימנעותו של בעל-דין מהעדת עדים שיש ביכולתם לאשש את טענתו העיקרית, ובענייננו מדובר בחלקים המזכים בגרסת המערער, וזאת בלא הסבר מניח את הדעת, יש בה כדי לשמש ראיה עצמאית לחובתו... המדובר בעדים שהיה בכוחם לכאורה לספק לו אליבי...התנהגותו מהווה ראיה עצמאית המחזקת את יתר הראיות העומדות לחובתו" (ההדגשות הוספו - ע.מ.).

ד. יצירת הקשר עם ה"מסיע" - לדברי הנאשם הוא היה בקשר עם אדם בשם "אבו אל עבד" אליו הוא מתקשר כשהוא צריך הסעה, כאשר אותו אדם הוא ששלח את אפנאן והאלה להסיעו (פרוט' מיום 17.2.2019 עמ' 178). למותר לציין שהנאשם לא מסר את פרטיו של אותו אדם, ומחדל זה נזקף אף הוא לחובתו.

ה. מטרת הנסיעות - מאחר שהבנות נתפסו על ידי המשטרה בתחנת הדלק ביום 17.8.2017 (ת/111; ת/112), ניתן להסיק שהאירוע בו נתקע הרכב הינו אירוע נפרד שהתרחש ביום אחר. תיאור זה שונה מהתיאור שמסר הנאשם לפיו לאחר שהיו בתחנת הדלק המשיכו בנסיעה, ורק אז נתקע הרכב (פרוט' מיום 17.2.2019).

עמ' 179 ש' 7-15), ומתיישבת יותר עם האפשרות שבניגוד לטענתו, נסע הנאשם ברכב המוביל יותר מפעם אחת.

ו. גרסת הנאשם לפיה כל שביקש הוא להסתייע בשירותי ההסעות של אבו על עבד האלמוני, מעלה תמיהה כיצד זה בשתי הפעמים (לפחות) בהן הסיעו הבנות את הנאשם, נסעו יחד עם רכבן עוד כלי רכב גנובים מבלי שהנאשם ידע זאת. משעומת הנאשם עם הטענה לפיה ביום בו הוא צולם בתחנת הדלק רואים את הרכב של האלה ביחד עם כלי רכב גנוב באותו מקום בהפרש של חצי דקה נוסעים על כביש 6 ועוברים את המחסום, השיב: "אני לא יודע שום דבר על כל מה שאת אומרת על רכבים" (פרוט' עמ' 188 ש' 14-17). תמיהה זו מעמידה את גרסת הנאשם באור בעייתי ובלתי אמין בעליל.

ז. ואם לא די בכך, הרי שלדברי הנאשם ביום בו נתקע הרכב (הסיבה שלדבריו גרמה לו להשתמש בכפפות), עצר לידם, באופן מקרי לחלוטין, אדם "מאום אל פאחם, אני חושב שהוא ממשפחת מחמיד" שנהג ברכב מזדה. לדברי הנאשם התפתחה בין השניים שיחה, כאשר הנאשם הציע שאותו אדם יסיע אותו למחסום על מנת שהנאשם יביא חשמלאי, ואותו אדם אמר לו "אתה תלך אני אביא גרר". גרסת הנאשם, שהינו כזכור שוהה בלתי חוקי בישראל, שידוע שיש לו "תנאי על אישור" (עמ' 179 ש' 11), לפיה הוא יכנס לשטחים על מנת להביא חשמלאי שסייע לחלץ רכב שנתקע בישראל, שעה שלנאשם אין כל מחויבות לאותו רכב, הינה גרסה שהתקשיתי לתת בה אמון. על אותו משקל, "התנדבותו" של אותו אדם שעצר "במקרה" לסייע לרכב התקוע, ועצר מכל עיסוקיו על מנת להסיע את הנאשם למחסום או להביא גרר, כאשר לגרסת הנאשם בין כלל המעורבים אין כל קשר אן היכרות מוקדמת, תמוהה אף היא ובלתי סבירה.

ח. העדר מניע הפללה לשותפים - הנאשם לא יכול היה לספק הסבר כלשהו לעובדה ששלושה מבין השותפים לא רק שהכירו אותו בשמו, אלא שאף הפלילו אותו כחבר בכנופיה שגנבה את כלי הרכב: "אני לא יודע מה האינטרס אני חושב ביני ובין עצמי לנסות לראות מה האינטרס" (פרוט' מיום 17.2.2019 עמ' 181 ש' 26, וראו דבריו גם בעמ' 188). בהקשר זה יש לציין שעל פי גרסת הנאשם עצמו, עלו יחד עמו פועלים נוספים מהשטחים. מאלה מתבקשת השאלה מדוע אותם "פועלים" לא הופללו על ידי האלה, אפנאן ומאזן ומדוע השלושה בחרו להפליל דווקא את הנאשם.

בנקודה זו חשוב לציין שתי נקודות. האחת, ברגע המעצר הופרדו המעורבים, כך שלא יכלו לתאם גרסאות. השנייה, טענת ההפללה חלשה גם בשים לב לעובדה שהמפלילים לא הפלילו את הנאשם על מנת לחלצו מן המצר, והודאתם מתיישבת יותר עם קבלת אחריות, בין אם חלקית ובין אם מלאה, על מעשיהם ועל חלקם בפעילות העבריינית.

ט. נוסף על כך לנאשם לא היה הסבר מניח את הדעת כיצד זה ידעו כל המעורבים "פרטים מוכמנים" על אודותיו ובכלל זה את שמו או כינויו "אבו עימאד", עובדת היותו אב לילדים, את מקום מגוריו ואת העובדה שיש לו מאסר על תנאי. הנאשם ניסה להסביר זאת בכך שכאשר הרכב נתקע, התפתחה שיחה בינו לבין האלה ואפנאן. ואולם, גרסה זו אינה מספקת הסבר לכך שמאזן עטה, שאין חולק על כך שלא נכח במקום, ידע אף הוא את הפרטים הללו. הנאשם אישר שאין לו כל היכרות עם מאזן, לא כל שכן סכסוך (פרוט' עמ' 185-186).

י. דוגמאות נוספות ניתן למצוא בהסבריו המבולבלים והלא עקביים של הנאשם בקשר למספר הפעמים שנכנס לישראל שלא כדין לאחר שחרורו (עמ' 183).

לטענת הנאשם הוא ביקש במהלך חקירתו מספר פעמים להתעמת עם אותם אנשים שהפלילו אותו והדבר לא ניתן לו. יש לציין שדרישתו זו של הנאשם לא עולה מחקירותיו.

ראיות הגנה נוספות

43. מטעם ההגנה העיד מר צבי הראל, שראה את רכב המזדה של האלה ממנו יצאו שני גברים שהתעסקו עם רכב, פירקו חלקים ממנו ואז הניעו אותו ונסעו. העד רשם את מספר רכב המזדה, פעולה שהובילה בהמשך לתפיסת הבנות בתחנת הדלק. תרומתו של העד מבחינת ההגנה התמצתה בהערכת גובהם של הגנבים. העד לא ראה את פניהם של הגנבים, והעריך את גובהם בין 1.70 ל-1.75 מ', והסביר שהערכתו מבוססת על כך שהגנבים "היו קצת יותר גבוהים ממני - אני 1.60-1.62 מ'". העד עמד במרחק של כ- 30-40 מ' מהם. לטענת ההגנה, יש בעדות זו כדי לעורר ספק בדבר זהותו של גנב הרכב, שכן גובהו של הנאשם הוא כ-1.85. הגם שאין התאמה בין התיאור שמסר העד לבין גובהו של הנאשם, סבורני שאין לייחס לעדותו של העד משקל רב, זאת בשים לב לעובדה שמדובר בהערכה בלבד של אדם שהעיד על עצמו שאינו מומחה בהערכת גבהים, ובשים לב למרחק הרב בינו לבין הגנבים. לפיכך מצאתי שראיה זו אינה מעוררת ספק בעוצמה כזו המובילה לזיכוי של הנאשם, בפרט כאשר היא ניצבת אל מול המארג הראייתי שהוצג על ידי המאשימה, לרבות שקרי הנאשם.

עבירת קשירת הקשר

44. לדברי אפנאן, יאזן הוא שהתקשר אליה ולאחר מכן נפגשו במוסך שם תוקן הרכב של האלה, ובהמשך בטול כארם (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 117-121), שם נדברו על כך שאפנאן והאלה יסיעו אותם בתוך ישראל תמורת תשלום. לדבריה, במקום נכח אדם נוסף אותו היא לא מכירה, ומכאן שאין מדובר בנאשם (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 122-123). את הנאשם ראתה אפנאן למעשה רק ביום הראשון בו ביצעו יחד את עבירת הגניבה (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 132 ש' 18). ואולם, אפנאן תיארה שבמהלך הנסיעה ידעה שמטרת הנסיעה היא גניבת כלי רכב, שכן "הם דיברו אחד עם השני" ובהמשך: "הם דיברו על הכלים שהיו אתם בתיק" (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 135 ש' 5, ש' 15). אשר למועד השיחה, ציינה אפנאן שההידברות בין חברי הכנופיה הייתה לאחר התאריך 4.8.2018 (פרוט' מיום 19.12.2018 עמ' 147-148).

אין חולק על כך שאין ראיות הקושרות את הנאשם לגניבות כלי הרכב שביצעו הבנות ויתר המעורבים בסביבות התאריך 4.8.2018. מנגד הוכח שהנאשם דיבר על גניבת כלי הרכב כשנסע עם הבנות בסמוך למועדים בהם נגנבו כלי הרכב 1-7. על כך יש להוסיף, שהנאשם ויאזן הגיעו למקום כשהם מצוידים בכלי פריצה ובהם מברג ומחשב לניהול מנוע רכב, עובדה שסייעה ליאזן להתניע באמצעותם לפחות חלק מכלי הרכב, כאשר עובדה זו מלמדת על התכנון המוקדם של השניים טרם ביצוע הגניבות.

מהאמור עולה, שעל אף שעבירת קשירת הקשר מופיעה בכתב האישום בכל אחד משלושת האישומים הראשונים, הרי שראיות התביעה מבוססות על מסד עובדתי זהה לגבי כל אחת מהעבירות. משכך, דומה שמלכתחילה לא היה מקום לייחס לנאשם 3 עבירות נפרדות ולהסתפק בעבירה אחת שמועד ביצועה אינו ידוע במדויק.

נוכח כל האמור, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה אחת של קשירת קשר לביצוע פשע.

עבירות נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח

45. מראיות המאשימה עולה שאיש לא ראה במו עיניו את הנאשם נוהג בפועל באחד או יותר מכלי הרכב הגנובים. גרסה ה"מקרבת" את הנאשם לנהיגה באחד מרכבי הסיטרואן שנגנבו ביום ה- 17.8.2017 עולה דווקא מדבריו של עד ההגנה צבי הראל, שמסר לשוטר שהגיע למקום שלאחר ששני הגברים פירקו משהו מהרכב, הם עזבו את המקום עם רכב הסיטרואן הגנוב (ת/55). ואולם, מתיאור זה לא ניתן ללמוד מי משני הגברים נהג ברכב. בשונה מיתר העבירות, כאשר מדובר בעבירה שאחת מנסיבותיה היא "נהיגה", ספק בעיני האם ניתן לייחס את ביצוע העבירה כמבצע בצוותא לאדם לגביו קיים ספק האם הוא זה שנהג ברכב בפועל (קרי - אחז בהגה). לפיכך, מצאתי לזכות את הנאשם מאישומים אלו.

הגנה מן הצדק

46. בסיכומיו טען ב"כ הנאשם שלנאשמים האחרים, ששלושה מהם הפכו לעדים בתיק זה, ניתנה "הטבה" בדמות מחיקת אישומים מכתבי האישום שהוגשו נגדם. לבקשת ב"כ הנאשם הועברו לעיוני כתבי האישום המתוקנים שהוגשו נגד אפנאן, האלה, יאזן, מאזן, אחמד סעדי ופרוג'ה, מהם ניתן ללמוד שאכן נמחקו מהם חלק מהאישומים שהופיעו בהם במקור, חלקם אישומים המשותפים להם ולנאשם.

מעיון בכתבי האישום המתוקנים לא ברור האם האישומים נמחקו ליתר המעורבים באופן אקראי, או שמא נמחקו בכוונת מכוון, שכן אישומים שנמחקו לאחד נותרו בכתב האישום של האחר ולהיפך. מכל מקום, עניין זה לא הוברר במהלך המשפט.

לאחר שעיינתי בכתבי האישום ונתתי דעתי לטיעוני הצדדים בעניין זה, אני סבור שבקשת הנאשם למחיקת אישומים גם מכתב האישום שלו דינה להידחות, זאת ממספר טעמים. **האחד**, עיתוי העלאת הטענה - שלב הסיכומים, שהינו השלב המתקדם ביותר של ההליך הפלילי טרם מתן הכרעת הדין. **השני**, למדינה קנויה זכות להגיע להסדרי טיעון עם נאשמים במסגרתם תימחקנה עבירות ולעתים אף אישומים שלמים, כאשר הטעמים להסדר הטיעון הינם מגוונים, ואינם מסתכמים דווקא בשיקולים ראייתיים. מכל מקום, אפשרות בחינת שיקול הדעת של התביעה על ידי בית המשפט הינה, כידוע, מצומצמת ביותר. **השלישי**, במקרה שבפנינו אין מדובר בנאשם שבחר להגיע עם המאשימה להסדר טיעון. למעשה מבקש עתה הנאשם להשוות את מצבו ליתר הנאשמים ולתת לו את אותה ההטבה שניתנה להם, זאת על אף העובדה שהוא ניהל הליך הוכחות מלא.

לפיכך מצאתי לדחות את הבקשה, ומוטב היה לו כלל לא הייתה נטענת.

עמוד 23

47. לאחר שבחנתי היטב את מגוון ראיות המאשימה, ובכלל זה את הראיות הישירות, הראיות החיצוניות, הראיות העקיפות הקשורות לעדי התביעה המפלילים והאחרים, גרסת הנאשם הבעייתית, והימנעות הנאשם מלהביא עדי הגנה רלוונטיים, מצאתי שעלה בידי המאשימה לבסס מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום, ככל שהדבר נוגע למעורבות הנאשם בגניבות כלי הרכב, כחלק מהתארגנות רחבה של מעורבים נוספים, ותוך ששהה בישראל שלא כדין. בתוך כך מצאתי שהנאשם הוא שירד מרכבן של הבנות כשברשותו כלי פריצה, וביחד עם יאזן התפרץ לכלי הרכב וסייע בהתנעתם ובהעברתם למקום המפגש. כאמור, לא מצאתי לתת אמון בגרסת הנאשם שהייתה בלתי סבירה, סתרה בין היתר גם ראיות חיצוניות, ולא עמדה אל מול הגרסאות המפלילות של שותפיו שהשתלבו זה בזה עד כדי יצירת מארג ראייתי איתן.

גם אם הנאשם לא ביצע את כל שלבי הפריצה והגניבה של כלי הרכב, הרי שנכח במקום ביחד עם יאזן, כאשר תרומתו לביצוע המשימה ולהשלמתה הייתה מכרעת. משכך, יש למקם את הנאשם במעגל הפנימי של העשייה העבריינית, באופן שייחשב כמבצע בצוותא לכל דבר ועניין.

משנקבע שהנאשם ביצע את עבירות הרכוש בשלושת המועדים, ברי שגם נכנס לישראל שלא כדין בכל אותם מועדים.

על יסוד הודאת הנאשם באישום 4, אני מרשיע אותו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

48. לפיכך אני מרשיע את הנאשם בעבירה אחת של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; 7 עבירות של גניבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 413ב ו-29(א) לחוק; 7 עבירות של פריצה לרכב בצוותא בכוונה לגנוב, לפי סעיפים 413א ו-29(א) לחוק; 4 עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

אני מורה על זיכוי של הנאשם מביצוע 2 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, 3 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה, 3 עבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ט, 18 אפריל 2019, במעמד הצדדים